

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 80.288 van 18 mei 1999

A. 63.569/XIII-900

In zake : **PEREZ-VAZQUEZ** José,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Nathalie HAMBYE, advocaat,
rue de Charleroi 2
1400 Nijvel,

tegen :

het Waals Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 5 mei 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij José PEREZ-VAZQUEZ de nietigverklaring vordert van het besluit van 27 februari 1995 waarbij de Minister van Ruimtelijke Ordening, Patrimonium en Vervoer het beroep inwilligt dat de gemachtigde ambtenaar heeft ingesteld tegen de beslissing van 24 februari 1994 waarbij de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen het beroep had ingewilligd dat verzoeker had ingesteld tegen de beslissing van 13 september 1993 waarbij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente 's Gravenbrakel de bouwvergunning weigert voor de bouw van een woning te Ronquières, rue Madot, op een perceel kadastraal bekend sectie B, nr. 39 m³;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. VOGEL, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 3 december 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 9 maart 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 22 april 1999;

Gehoord het verslag van Mevr. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. N. HAMBYE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. B. HENDRICKX, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van Mevr. VOGEL, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Op 17 november 1992 dient verzoeker bij het college van burgemeester en schepenen van 's Gravenbrakel een aanvraag voor een bouwvergunning in voor de bouw van een privé-woning op een perceel gelegen te Ronquières, rue Madot, kadastraal bekend sectie B, nr. 39 m³.

2. De aanvraag wordt overgezonden aan de gemachtigde ambtenaar, met een gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen. Op 31 augustus 1993 verstrekt de gemachtigde ambtenaar een ongunstig advies. Bijgevolg wordt de bouwvergunning op 13 september 1993 bij een beslissing van het college van burgemeester en schepenen geweigerd.

3. Op 11 oktober 1993 vecht verzoeker die weigering aan bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen. Deze verleent de aangevraagde vergunning bij een besluit van 24 februari 1994. Dat besluit wordt ter kennis gebracht via een brief van 29 april 1994, die op 2 mei 1994 ontvangen is.

4. Op 1 juni 1994 vecht de gemachtigde ambtenaar het besluit van de bestendige deputatie aan bij de Waalse Regering. Hij zendt dit beroep naar het volgende adres :

" Ministerie van het Waals Gewest

Directoraat-generaal ruimtelijke ordening en huisvesting

Ter attentie van mevrouw D. SARLET, directeur-generaal (...)"

Op 9 juni 1994 wordt hem de ontvangst ervan bevestigd.

5. Verzoeker schrijft mevrouw SARLET, directeur-generaal, een op 8 december 1994 ter post aangetekende brief waarin het volgende staat :

" (...)

Begin juni van dit jaar heeft de gemachtigde ambtenaar van stedenbouw beroep ingesteld bij het Ministerie van het Waals Gewest (dossiernr. : 93/55004/036/31). Tot op heden hebben wij nog geen bericht daarover gekregen.

Wij zouden het project dat ons na aan het hart ligt, namelijk een woning voor ons gezin bouwen, willen verwezenlijken, te meer daar mijn echtgenote zwanger is van een tweeling en onze huidige woning te klein zal worden.

Daarom verzoeken wij u binnen uw mogelijkheden ervoor te zorgen dat de behandeling van ons dossier wordt bespoedigd en wij zo snel mogelijk weten waar wij aan toe zijn.

(...)"

6. Op 15 december 1994 antwoordt de directeur-generaal als volgt :

" Onderwerp : beroep ingesteld door de gemachtigde ambtenaar

(...)

Hierbij deel ik u mede dat ik uw brief van 7 december jongstleden over voornoemd onderwerp heb ontvangen en dat deze mijn volle aandacht heeft gekregen.

De gemachtigde ambtenaar heeft inderdaad beroep ingesteld bij de Waalse Regering en de zaak wordt nu door mijn diensten onderzocht.

Het staat u evenwel vrij om mijn administratie schriftelijk te verzoeken in die zaak te worden gehoord.

(...)"

7. Op 22 december 1994 antwoordt verzoeker het volgende :

" (...)

Hierbij delen wij u mede dat wij uw brief van 15-12-1994 hebben ontvangen. Daarin stelt u voor dat wij over onze aanvraag voor een bouwvergunning worden gehoord.

Graag willen wij op uw voorstel ingaan zodat wij nadere inlichtingen kunnen krijgen en u de ontwikkeling van ons dossier nader kunnen toelichten. Aangezien wij naar het buitenland moeten, zouden wij u willen vragen het onderhoud niet vóór 11 januari 1995 te houden.

Wij hopen dat het u mogelijk is aan ons verzoek te voldoen en danken u bij voorbaat. (...)"

8. Het onderhoud heeft plaats op 27 januari 1995. Tijdens dat onderhoud dient de raadsman van verzoeker conclusies in waarin in hoofdzaak wordt aangevoerd dat de brief van 8 december 1994 moet worden beschouwd als een aangetekende maanbrief, zoals bedoeld in artikel 52, § 2, vierde lid, van het Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium (WWROSP), dat binnen dertig dagen nadat die maanbrief was verzonden geen beslissing is genomen en dat verzoeker, door in te gaan op het voorstel om te worden gehoord, niet heeft afgezien van het recht tot aanmaning.

9. Op 7 februari 1994 richt de directeur-generaal een aangetekende brief aan verzoeker; daarin betwist zij het bestaan van een maanbrief, onderstreept zij dat verzoeker na 11 januari 1995 zou worden gehoord, dus "na de termijn van dertig dagen waarin de Waalse Regering volgens (zijn) advocaat uitspraak had moeten doen" en verbiedt zij uitdrukkelijk de werkzaamheden aan te vatten. De raadsman van verzoeker beantwoordt die brief op 10 februari 1995.

10. Op 27 februari 1995 vaardigt de Minister van Ruimtelijke Ordening, Patrimonium en Vervoer een besluit uit waarbij het beroep van de gemachtigde

ambtenaar ingewilligd wordt; dat besluit, dat de bestreden handeling vormt, maakt geen gewag van de brief die verzoeker op 8 december 1994 had verstuurd; betrokkene wordt in kennis gesteld van het besluit met een aangetekende brief van 6 maart 1995, die hij op 8 maart 1995 heeft ontvangen;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent "aan de schending van artikel 52 van het Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium", inzonderheid van paragraaf 2, vijfde lid, van deze bepaling; dat hij aanvoert dat de verwerende partij geen beslissing heeft genomen binnen de termijn van 60 of 75 dagen met ingang van de dag waarop de aangetekende brief met het beroep van de gemachtigde ambtenaar ter post was afgegeven en dat zijn brief van 8 december 1994 alle kenmerken bezit om een maanbrief te zijn zoals bedoeld in de bepaling die in het middel wordt genoemd : de brief is aangetekend verstuurd, bevat een verwijzing naar het beroep van de gemachtigde ambtenaar en bevat een verzoek om de behandeling van het dossier te bespoedigen zodat een beslissing kan worden genomen; dat hij betwist dat hij van het recht tot aanmaning heeft afgezien door met een onderhoud in te stemmen en in dat verband benadrukt dat in deze aangelegenheid weliswaar van het recht tot aanmaning kan worden afgezien, maar dat dit ook duidelijk moet zijn, wat in casu niet het geval is; dat hij besluit dat de bestreden handeling hem ter kennis is gebracht nadat de termijn gesteld in artikel 52, § 2, vijfde lid, van het WWROSP was verstreken en wegens verlating moet worden vernietigd;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de brief van 8 december 1994 van verzoeker, "waarin niet wordt verwezen naar artikel 52, § 5 (lees § 2, vijfde lid), van het WWROSP" en waarin de

Waalse Gewestminister geenszins wordt verzocht uitspraak over het beroep te doen (...), bijgevolg geen aanmaning is, maar een gewoon verzoek om inlichtingen en om bespoediging van de behandeling van het dossier; dat ze aanvoert dat deze stelling versterkt wordt door de houding van verzoeker, die zegt graag te worden gehoord en "zelfs voorstelt het onderhoud uit te stellen tot na 11 januari 1995, waaruit duidelijk blijkt dat hij de Regering niet aanmaant om zich uit te spreken, maar integendeel vraagt hem eerst te horen alvorens uitspraak te doen"; dat verzoeker volgens de verwerende partij op 8 december 1994 niets afwist "van de strekking of zelfs van het bestaan van een maanbrief", waarvan voor het eerst gewag is gemaakt door de raadsman van verzoeker;

Overwegende dat de maanbrief bedoeld in artikel 52, § 2, vierde lid, van het WWROSP alleen geldig is als hij ter post is aangetekend en zo is gesteld dat de minister ervan op de hoogte wordt gebracht dat een beroep is ingesteld en aan dat beroep wordt herinnerd; dat de brief van verzoeker die kenmerken bezit; dat de brief aangetekend is verstuurd, dat in de brief gewag wordt gemaakt van het beroep van de gemachtigde ambtenaar en van het nummer van het dossier en dat erin staat dat ondergetekende nog geen bericht over het beroep heeft gekregen en wil weten welk gevolg eraan gegeven is, wat duidelijk een aanmaning is, zelfs als het woord "aanmaning" er niet in voorkomt; dat in de in het middel genoemde bepaling niet staat dat de maanbrief in de vorm van een aanmaning moet worden gesteld; dat de omstandigheid dat de brief van 8 december 1994 gericht is aan de directeur-generaal, en niet aan de minister, niet wegneemt dat het om een maanbrief gaat; dat verzoeker zich geconformeerd heeft aan wat de gemachtigde ambtenaar heeft gedaan, die zijn beroep aan de directeur-generaal heeft gezonden; dat de dwingende termijn van 30 dagen, vermeld in artikel 52,

§ 2, vijfde lid, van het WROSP, bijgevolg is ingegaan op 8 december 1994, de dag waarop de aangetekende maanbrief van verzoeker ter post is afgegeven;

Overwegende dat het initiatief om in dat verband een onderhoud aan te vragen, weliswaar aan de aanvrager, het college of de gemachtigde ambtenaar toekomt, maar dat in geen enkele bepaling staat dat de overheid waarbij beroep is ingesteld geen onderhoud mag voorstellen om met betere kennis van zaken te kunnen oordelen; dat die overheid alleen kan worden verweten dat ze haar beslissing uitsluitend gebaseerd heeft op het argument dat geen gevolg aan haar voorstel zou zijn gegeven; dat de verwerende partij in casu geen onderhoud heeft opgelegd, maar het alleen heeft voorgesteld; dat het verzoeker vrijstond dat voorstel af te wijzen; dat degene die een maanbrief stuurt, van dat recht kan afzien, maar de dwingende termijn waarbinnen de verwerende partij uitspraak moet doen, niet kan verlengen, noch op eigen initiatief, noch via een overeenkomst met de verwerende partij; dat, als iemand afziet van zijn recht tot aanmaning en dus ook van de wettelijke gevolgen die eraan verbonden zijn, dat duidelijk en uitdrukkelijk moet doen; dat bij het interpreteren van verzoekers brief van 22 december 1994 ermee rekening moet worden gehouden dat het afzien van een recht niet mag worden vermoed; dat verzoeker, door te zeggen dat hij na 11 januari 1995 wil worden gehoord, niet heeft afgezien van zijn recht tot aanmaning, maar wel van het voorgestelde onderhoud als dat niet kon plaatshebben op een datum die hem paste; dat het antwoord van verzoeker op het voorstel van 15 december 1994 van de verwerende partij laatstgenoemde niet van de verplichting heeft ontslagen de dwingende termijn waaraan ze zich moest houden, in acht te nemen; dat vaststaat dat de bestreden handeling is uitgevaardigd en

ter kennis is gegeven toen die termijn al verstreken was; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 27 februari 1995 waarbij de Minister van Ruimtelijke Ordening, Patrimonium en Vervoer het beroep inwilligt dat de gemachtigde ambtenaar heeft ingesteld tegen de beslissing van 24 februari 1994 waarbij de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen het beroep had ingewilligd dat verzoeker had ingesteld tegen de beslissing van 13 september 1993 waarbij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente 's Gravenbrakel de bouwvergunning weigert voor de bouw van een woning te Ronquières, rue Madot, op een perceel kadastraal bekend sectie B, nr. 39 m³.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzitting van de XIIIe kamer, op achttien mei 1900
negenennegentig door :

de HH. HANOTIAU, kamervoorzitter,
LEROY, staatsraad,
Mevr. GEHLEN, staatsraad,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.